

at give et klart signal fra Folketingets side om, hvad vi mener om denne sag. Jeg vil da ikke lægge skjul på, at vi i Dansk Folkeparti selvfølgelig er meget tilfredse med, at et flertal her i Folketinget ser ud til at ville stemme dette lovforslag ned.

Vi mener, der er behov for et parlamentarisk oprør i de enkelte EU-lande imod en stadig større EU-regulering på områder, som de nationale parlamenter sagtens kan klare selv. Vi har at gøre med et direktivforslag, der behandler arbejdsmiljø for unge mennesker, og der er ingen problemer for Folketinget i selv at klare det. Der er for os at se ingen grund til, at EU laver dette direktiv.

Så kan man diskutere den procedure, der er gået forud, og man kan diskutere, hvordan proceduren har været i Europaudvalget, men én ting er for Dansk Folkeparti sikkert: dette er et eksempel på, hvorfor flere ting bør trækkes fra Europaudvalgets lukkede døre herved i Folketingssalen, så vi får en større åben debat om nogle af disse ting – en offentlig debat, inden de vedtages som EF-direktiver, frem for at debatten for alvor kommer her bagefter, og så skal vi så til at efterrationalisere, som det jo også i sandhed finder sted fra Socialdemokratiets side.

For os at se er der mange gode argumenter for i den beretning, Europaudvalget skal til at skrive, at mærke sig proceduren i dette med hensyn til dette her direktiv og i at få trukket flere sager ned i Folketingssalen, i stedet for at de foregår bag Europaudvalgets lukkede døre.

Men i hvert fald stor tilfredshed fra os med, at der er flertal imod dette her, og vi håber selvfølgelig, at flertallet vil holde sammen også til den endelige tredjebehandling.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Der kan vel ikke herske megen tvivl om, at Fremskridtspartiet mener, at dette er en overimplementering af det direktivforslag, som vi har været imod, lige fra det startede for flere år siden. Vi har kæmpet imod, at det skulle være sådan, at EU skulle begynde at lave bestemmelser om, hvornår små børn må gå ud og plukke jordbær for deres mor eller for deres nabo.

Det er noget fuldstændig vanvittigt pjat, og det er utroligt, at man ikke har kunnet bruge det ord, som så mange partier ellers har været så glade for, nemlig subsidiaritetsprincippet eller nærhedsprincippet, eller hvad man ellers har ønsket at fordanske det med.

Her står vi over for implementering af et nugældende direktiv, som altså skal blive til dansk lov, og endelig ser det ud, som om der er et flertal i Folketinget, der er ved at vågne op og finde ud af, hvad det reelt drejer sig om.

Sagen er – og det har vi sagt lige fra den allerførste start, hvor dette direktivforslag kom frem, og vi vil blive ved med at sige det – at dette intet har med EU-relevans at gøre. Vi er nødt til at erkende, at der er masser af områder, som skal være dansk ansvar. Vi er nødt til at være os vores eget ansvar bevidst og så holde op med at kravle ind under EU's paraply hele tiden.

Dette er et godt eksempel på, hvor fordrejet det kan blive, når man tror, at man er med til at lave et eller andet for portugisiske børn, hvor der i øvrigt er regler i forvejen.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg brød mig ikke om, da hr. Poul Erik Dyrland sagde, at jeg talte mod bedre vidende. Jeg vil ikke lægge skjul på, at denne sag har været meget, meget vanskelig for Det Konservative Folkeparti, for da vi diskuterede den inden første behandling, var vores hovedargument, at dette er i strid med nærhedsprincippet. Men på den anden side kunne vi også godt se, at det er en vanskelig situation, når Socialdemokratiet med SF's stemmer har været nede og bære det igennem i Bruxelles.

Derfor var hr. Bendt Bendtsens tale, som den var under første behandling. Så har vi efterfølgende selvfølgelig fulgt denne sag meget nøje, og man må jo sige, at det også er godt, at arbejdsministeren har piller overimplementeringen ud – altså at det, der er lagt oveni, er piller ud.

Men vi er altså endt med den konklusion, at her har vi en sag, hvor en regering med et meget, meget smalt flertal har sagt ja til et direktiv, og så kommer man efterfølgende og siger til os, at nu skal vi lægge ryg til dette direktiv, der bliver implementeret, selv om vi har været imod det hele tiden, og selv om vi grundlæggende mener, at det er i strid med alt det, vi går og siger omkring nærhedsprincippet. Og derfor er vi altså kommet til den konklusion, at vi her ved andenbehandlingen vil stemme imod det.

Det synes jeg er fair og reelt, at vi har været igennem disse overvejelser. Jeg synes også, det er fair og reelt, hvis det kan blive en lærestreg for enhver siddende regering, at når man skal have sine forhandlingsmandater i Folketingets